

begin, toen ge *geboren*, in den schoot *gedragen*, ja, in dien schoot uwer moeder, onder Gods heilige beschikking, *ontvangen* werd.

En of ge daar nu op merken en aan hechten en het pit der zaak ervan doorgronden zult, hangt er maar van af, mijn broeder, mijne zuster, of ge al dan niet er reeds toe kwaamt, om te verstaan en in te zien, dat het feit, dat *en* hoe ge geboren, *en* dat en hoe ge ontvangen zijt, dewijl het *u* gold en *u* betrof en tot het ontstaan van *uw* persoon leidde, *u* dan ook *persoonlijk* aangaat, en wel terdege beslist voor uw persoon, voor uw toekomst en voor den stand waarin ge tegenover uw God staat.

Dat ge dus, indien het waar is, „dat ge *in zonde* ontvangen wordt en geboren zijt *in ongerechtigheid*,” u volstrekt maar niet aan kunt stellen, als ging dat nu alleen uw vader en moeder aan, en als viel dit buiten uw verantwoordelijkheid. Want dat ge, hoe en op wat wijs zich dit zondige, onheilige en ongerechte dan ook in uw eerste oorsprongen en aanvangen mengde, niettemin daardoor zelf persoonlijk aangedaan, ontheilgd, en tot een zondaar en een ongerechte geworden zijt.

En nu, immers, als ge gevogelte uitbroedt en er komen uit den dop misvormde en geschonden kiekens te voorschijn, dan vraagt ge niet of dit aan de hen lag of uit andere oorzaak te verklaren is, maar *ge werpt ze eenvoudig weg*, omdat gij geen geschonden gevogelte gebruiken kunt, het niet voor uw aangezicht wilt dulden, en dus niet geworden laten kúnt.

En zou het dan anders met den driemaal Heilige zijn, met dien ontzaglijken God, bij den glans van wiens heiligheid zelfs de fonkeling der starren verbleeken moet, en die gezegd heeft: „Ik ben te heilig van oogen dan dat Ik het onheilige zou kunnen zien?”

En als ge dan toch, uw weg nu rugwaarts overdenkend, het alzoo bevindt, dat gijzelf, gij persoonlijk, dáár, in uw